

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOV, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANUL L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIILE:

Oserii garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefranate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

Nr. 48.

Luni, Marți 3 (15) Martie.

1887.

Mocsary și naționalitățile.*)

(Articol final.)

Brașov, 1 Martie.

Dacă legea de naționalitate dela 1868, în urma legilor de maghiarizare votate, sancționate și promulgate dela 1879 încôce, nu mai pôte avea nici un preț pentru naționalități, atunci — va întreba unul sêu altul cu justă curiositate — de ce s'au înfierbântat și s'au indignat așa de mult partidele maghiare ale dietei fără deosebire din cauza vorbirii dela 15 Februarie a. c. a d-lui Mocsary, de ce-lu atacă în deosebi guvernării și foile lor cu atâta înverșunare, după ce dînsul nu pretinde decât respectarea unei legi, care de fapt este anulată prin legile posteriore?

S'au indignat toți Ungurii din dietă, s'au mîniat focu cei dela putere, nu pentru că Mocsary a cerut ca legea dela 1868 să fiă respectată, ci pentru că, ca Maghiar de frunte ce este, a avut curagiul a descoperi în parlament cauzele adevărate, de ce guvernul ungar nu-și împlinesce datoria sa față cu partea preponderantă a locuitorilor țării, de ce calcă legile și prigonesce pe Nemaghiari; s'au sculat cu toții în contra lui, fiind-că în vorbirea sa din cestiune a blamat aspru acea politică, care pretinde, că „pentru lățirea maghiarisării toate sunt iertate,” c'unu cuvîntu a condamnat maghiarisarea cu forța.

Și nici de acêsta pôte că nu s'ar fi supărat tocmai așa de mult politici unguri, dacă vorbirea lui Mocsary n'ar fi fost rostită în nisce „timpuri așa de critice” și dacă constatările și acușările, ce le cuprinde, n'ar fi deșteptat întrînsii temerea, că ele vor da nou nutremîntu „agitațiunei” naționalităților în contra sistemului domnitoru.

Să ne aducem aminte numai de motivele pe basa cărora clubul partidei independenților din dietă a protestat în contra discursului din vorbă. „D-lu Mocsary,” dîcea deputatul Geza Polonyi în motivarea sa, „a ținut o astfel de vorbire, care pîrtă simptomele agitațiunei naționalităților în contra statului;... a ținut o vorbire cu-o direcțiune contrară Maghiarilor în nisce timpuri de grele încercări, când admonierea la concordiă e datoria cea mai sîntă a fie-cărui patriot ungur;... s'a opus într'unu timpu criticu principiului fundamental alu partidei, care pretinde ca acêsta țară să fiă maghiară și numai maghiară...”

Vorbit'a d-lu Mocsary și la 1879 destul de aspru în contra tendințelor de-a maghiariza cu forța; spusu-le-a conaționalilor sîi și în vorbirea sa ținută în cameră la 30 Aprilie a acelui an destul de hotărît, că dînsii caută să accepte situațiunea, că Ungaria este unu stat poliglot, în care se află diferite naționalități, cari toate țin tare la individualitatea lor; desfășuratu-le-a și la 1879 marile pericole, ce le provôcă asupra țării și a națiunei maghiare politica maghiarisării violente, care, amărîndu popoarele nemaghiare și perpetuîndu astfel certe și neînțelegerile din întru, prepară Ungariei o sorțe analôgă cu aceea a Turciei, — dîr atunci timpurile nu erau așa de critice ca acum, din care cauză vorbirea lui Mocsary nu a produs o înverșunare atît de mare între politici maghiari.

Dîr a mai fost încă o cauză de căpeteniă, pentru care la 1879 Ungurii din dietă au suportat mai ușor învinuirile și admonițiunile lui Mocsary. Ei se pregătîu tocmai atunci de a da o lovitură de mîrte legii de naționalitate dela 1868 și se aflau totodată sub impresiunea protestului, ce l'au depus la piciorle tronului

episcopii români de amîndouă confesiunile în contra nouelor uneltiri de maghiarizare.

La 1887 însă politici unguri se legăna în ilusiunea, că basa maghiarisării statului este bine aședată, ei erau în firma credință, că au înmormîntat cu totă solemnitatea cestiunea naționalităților încă din primăvera anului trecut, când maimuțîndu pe Bismarck, care tuna și fulgera tocmai p'atunci în contra Polonilor, arangiară cunoscuta demonstrațiune în dietă la care au luat parte toate partidele maghiare și care a culminat în fulminante declarațiuni ale corifeilor guvernului și opozițiunei, că „statului trebuie să i se întipărescă caracterul maghiar național,” că „trebuie să se contopescă toți cetățenii Ungariei în unitatea de cultură maghiară” și că „nu se pot tolera în acestu stat individualități naționale deosebite”.

Afară de acêsta șoviniștii la 1887 nu se mai aflau sub impresiunea unei mișcări serioase a naționalităților, legile de maghiarizare erau în deplina lor funcțiune, episcopii români încetaseră de mult de a se mai plînge în contra uneltirilor de maghiarizare, ba nu se mai audia nici chiar din gura celor doi, trei deputați naționali români din dietă vr'unu seriosu gravamen; numai sîrbul Dimitrieviț își redică vocea cu totă tăria în contra despotismului maghiar, dîr și acesta rămase singur și fî desaprobat de conaționalii sîi din ceta guvernamentalilor.

Intr'unu asemenea momentu când șoviniștilor li se părea, că puterea de rezistență a naționalităților a amortit cu totul; când triumful politicei lor violente li se părea asigurat; când se gîndeau numai la executarea legilor mai nou, aduse cu scopu de a crea „unitatea culturală maghiară în stat,” într'unu momentu ca acesta, dîcemu, se redică Mocsary spre a le vorbi de călcările de lege ale guvernului, de tendințele lui dușmănoase naționalităților nemaghiare; de statul poliglot; de datoria Ungurilor de a împărți cu naționalitățile nu numai sarcinele, ci și dreptatea; de aspirațiunile lor juste naționale; de dreptul celu au de a-și desvolta limba și naționalitatea în acestu stat; de legăturile de rassă ale Românilor și Sîrbilor cu conaționalii lor din statele vecine; de împăcarea lor ca condițiune neapărată spre a puté încheia o alianță sinceră și durabilă cu aceste elemente; vine și le vorbește de executarea fidelă a legii dela 1868, atunci când dînsii nu se mai gîndeau decât la executarea legilor din 1879 și 1882.

E clar, că șoviniștii maghiari nu-i voru puté ierta niciodată lui Mocsary, că i-a deșteptat așa de crudel în ilusiunile lor.

Tăcerea naționalităților nu l'a împedecat de a spune adevărul și viitorul va arăta dacă e întemeiată părerea lui, exprimată și la 1879, că acêsta tăcere este „ominosă.”

Zadarnice sunt svêrcolirile celor dela putere în contra lui. Adevărul nu se cufundă niciodată.

Mocsary ne spune acum, că nu mai stă singur cu vederile sale între Unguri, căci aderenții sîi independenți din orașul Halas, le aprobă.

Îl felicităm din inimă pentru acestu suc, cesu moral și nu-i putem lua în nume de rău, că s'arată așa de nesuficientu informatu despre adevăratele postulate ale naționalităților.

Nu mai avem dreptul de ai imputa lui Mocsary, că ignoră cu totul de pildă programa națională a Românilor din Transilvania, după ce însîși deputați români, aleși în dietă pe basa acestei programe, nu s'au ridicat nici odată să o apere și să arate, că toți Români țin la ea cu firmitate.

Din afară.

Regența bulgară nu și-a schimbat intențiunea d'a convoca Sobrania în cursul lunei Martie. Mai întîu deputațiunea, d-nii Stoi-lov, Grekov și Kalcev, va raporta adunării, ca una care o-a trimis, despre rezultatele misiunei sale pe la cabinetele europene. Mai departe regența are de gîndu să raporteze despre ultimele evenimente din țară și despre atitudinea ce a luat față cu ele, și să provôce nouă hotărîri d'a se modifica sêu d'a se întări suprema putere autoritară în țară, după împrejurări și după vederile Sobraniei. Raportul va cuprinde și corespondența ce s'a schimbat înainte de izbucnirea ultimei revolte între autorii și conducătorii acesteia și care se află, cea mai mare parte, în mîinile guvernului bulgar.

Regentul bulgar Stambulov a primit o scrisore mare din Bucuresci, semnată de comitetul revoluționar bulgar. Tutorul celor trei regenți li se comunică, că sunt condamnați la mîrte ca trădători și criminali și că sentința se va executa în câteva zile, ori ce măsuri de precauțiune ar lua regenții. Un bărbat de stat din Sofia a dîs despre acêsta sentință de mîrte: „acêsta nu ne spari; și așa ne așteptăm ca în totu momentul să explodeze o bombă la piciorle noastre — ș'apoi mai ploați de cum suntemu nu mai putem fi.” — În Rusciuk au mai fost executati prin împușcare 7 sergenți și 7 caporal.

După cum se comunică din Paris, se vorbește din parte rusescă, că raporturile dintre cabinetele din Viena și din Petersburg au rămas neschimbate; despre o înțelegere în cestiunea bulgară deocamdată nici vorbă nu pôte fi. Cu toate astea asigură „Nord”, că Rusia nu și va schimba atitudinea și nu și va băga mîna în cuibul afurisit de vespă, care acuma a mai devenit încă și sângeros. „Temps” de altă parte desminte scirea, că Rusia ar fi provocat pe Turcia să intervină în Bulgaria. Numai în Rumelia voesc Rusia să între armata turcescă. Alții voru să mai scie, că în scurtu timp Rusia va face unu pasu seriosu în cestiunea bulgară, de ocupațiune însă nu e vorba.

Demisiunea ministrului derăsboiu sîrbu, generalul Horvatovic, se dîcea că a fost provocată de respingerea proiectului sêu privitor la organizarea armatei sîrbesc. „Journal des Débats” dîce că alta e cauza demisionării și anume:

Acum câteva luni, generalul Horvatovic s'a adresat la guvernele rus, german și austriac, întrebându-le, dacă ofițerii sîrbi nu și-ar puté termina studiile în școlele lor militare. Numai din Petersburg a sosit unu răspunsu favorabil și Horvatovic a desemnat pe mai mulți ofițeri, cari aveau să mîrgă în Rusia. Dîr acêsta mîsură a fost combătută de mai mulți miniștri și desaprobată de regele, și astfel Horvatovic și-a dat demisia, care atunci n'a fost primită. Cîteva săptămîni mai târziu, consiliul de miniștri, sub președința regelui, a declarat că e necesar să se întărească granița de România în prevederea unui rășboiu contra Rusiei. Horvatovic a fost contra, dîr regele și majoritatea ministrilor a fost pentru întărirea, după care Horvatovic își dîte demisia. Regele îi dîse: „Dacă nu voesc să aperi pe Serbia contra Rusiei, atunci vei face mai bine, nu numai de a-ți depune portofoliul, ci și a părăsi armata.” Horvatovic își dîte imediat demisiunea îndoită; dîr regele primi numai pe cea primă, îi lăsă titlul de general, luîndu-i comanda.

Cu ocaziunea sîrbărei zilei aniversare a năcerii Țarului, s'a dat contelui Herbert Bismarck ordinul „Vulturului alb” din partea împăratului Rusiei. Acestu faptu a produs în

*) A se vedé Nr. 46 și 47 ai „Gazet. Trans.” din anul curent.

Berlinu cea mai bună impresia în cercurile politice și financiare. Bursa l'a salutat printr-o urcare simțitoare a fondurilor rusești.

În urma rezultatului alegerilor din Alsacia-Lotaringia, secretarul de stat Hofmann din Strassburg și-a dat demisia; acesta însemnează totodată, că guvernul german are să o rupă definitiv cu sistemul de crutare. Inceputul s'a făcut prin publicarea decretului, care ordonă dizolvarea diferitelor reuniuni ale populației franceze. Până acum s'au dizolvat 200 de societăți.

„Nemzet“ și alegătorii aderenți ai lui Mocsary.

Precum știu cetitorii noștri alegătorii din Halaș, cari aparțin partidei independente, au făcut cunoscut deputatului Mocsary, că aprobă punctul lui de vedere în chestiunea naționalităților și că au încredere în el. Acesta nu le convine cercurilor dela guvern, le-o ia alegătorilor în nume de rău, și guvernamentalul „Nemzet“, Nr. 67 dela 9 Martie, varsă foc și cârănă dicându, că această manifestație de încredere e „unul din cele mai triste semne pentru dominarea pasiunilor de partidă“.

Nu ne temem — continuă „Nemzet“ — că ideile d-lui Mocsary ar pute avea vr'odată un efect cuceritor, ca și estravaganțele lui Istoczy ascultate mult timp cu risete. Dér suntem, ce e drept, de părere, că *ușuratică purtare a elementelor partidei față cu aceste vederi* e și mai periculoasă, fiindcă poate da o armă celor mai cutezători inimi ai națiunii noastre. Factorii centrali ai partidei independente — o măturisim — nicidecum nu se împărtășesc la acesta; în privința d-lui Mocsary ei și-au exprimat vederile lor curat maghiare. Dér nu e ertat să privească cu indiferență nici aceea, decât în provincie, fiă din ori ce punct de vedere, se vestesc sub steagul partidei lor astfel de învățături, care în Budapesta se resping cu totă hotărârea. Desaprobarea generală a aderenților acestor învățături este un interes general al vieții noastre publice și o prelinde totalitatea simțământului național maghiar.

SCRIRILE DILEI.

„Kolozsvár“ pledând pentru observarea „dreptății“ cu ocaziunea *viitorilor alegeri de deputați*, cere ca să se cucerescă alegătorii prin „respectarea nestirbită a marului drept ce-lu au alegătorii“ și cere ca diarele fără deosebire de partidă să timbreze pe toți aceia, cari ar lucra contra acestei pretensiuni a legii. La acesta un d-nu B. M. se și grăbesce într'unu art. de fond alu lui „Ellenzék“ a servi cu câteva date lui „Kolozsvár“, timbrând între acești încălcători ai legii electorale mai întâi pe viceșpanul comitatului Cojocnei, care ca președinte alu comitetului central electoral ordonă printr'unu circularu oficios, că comunele numai pe acei indiviți îi pot alege după fumuri, cari au dreptul de alegere. „Ordinațiunea acesta, d-ice d. B. M., e în contradicere atât cu litera, cât și cu spiritul legii, s'a făcut recursu, dér încă nu li-s'a răspuns. Dintre funcționarii căi ferate de stat de sub direcțiunea din Clușiu mai multă ca o sută de indiviți au fost înscriși nelegal în lista alegătorilor, s'au întemplat din partea oficioasă evidente falsificări de documente, contra cărora s'a făcut recursu, dér satisfacțiune nu s'a dat. Profesorul din Budapesta Laszlo Mihaly pentru bani a pactat formal cu Olahfalul, ceea ce de mai mulți ani se întemplantu așa. Adă și-ți dau, ca și la unu tîrgu de vite. Cu

ocaziunea alegerilor trecute d-lu B. M. a fost martor ocularu când s'a trimis suma în alu căreia preț s'a încheiatu pactul cu Olahfalul. Deocamdată se rogă d-lu B. M. să noteze „Kolozsvár“ aceste date. — Acum e rendul guvernamentalei să dea câteva date totu cu rugarea d'a se nota de cumătra opozițională.

—x—

Ni se scrie din Zam cu data 11 Martie n. c.: „Vă comunicu numărul celor ce și-au maghiarizat numele în semestrul alu 2-lea din anul 1886, a cărora listă, în urma ordinațiunei ministeriului de interne Nr. 5511, prin oficiul viceșpanatului s'a publicat: Israeliți 387, rom. cath. 262, reform. 28, evang. 20, greco cat. 7 cu 8 copii, greco-orientali 4 cu 8 copii. Din cei greco-catolici și greco-orientali sunt parte Slavi și parte Români. Între Românii maghiarizați se află nume românesce: Micau, Moldovanu, Moisescu, Hodoru, Lepusanu, Ruja, și sunt după poziția expeditoru de postă, esecutoru judecătorescu, gornicu de pădure, gendarmu, vigili la drumul ferat și unu crășmaru. — Va să d-ice din numărul de 708 persoane mature, și-au maghiarizat numele 5 Români, cari au câte o slujbă de stat și prin urmare Dumneșu știe, pe lângă slăbiciunea lor, căte terorizări și amenințări i-au silit a-și batjocori numele lor românesce. Dér pe cărciumarul ce păcate — de nu cumva de cele jidovesce — l'au îndemnat la acestu pas? Ce privesce pe cei 16 nevinovați copii, de sigur vor plânge, când vor fi mari, slăbiciunea părinților lor, cari i-au despoiat de frumoșele lor nume românesce.

—x—

Unu nou normativu de căsătorie pentru armat și honveșime va apărea în curându. După acela, familiile acelor ofițeri, cari se căsătoresc după ce au împlinit etatea de 60 de ani și peste numărul stabilit, nu se împărtășesc de favorurile legii privitoare la vedușele și orfanii ofițerilor. Din contră aceste favoruri se estind la familiile acelor ofițeri, cărora li s'a concesu contractarea căsătoriei pe temeiul unei renunțări la pensie din partea miresei, fiind că acea renunțare nu se putea referi la beneficiile neprevăzute încă atunci.

—x—

Sub titlul: *Unu esemplar de maturitate politică*, cetim în „Luminătorul“: „Din Sdriôra, lângă Lugoșiu, ni-se plângu ômenii că poporul în fiecare anu preliminaru în bugetul comunalu sumele recerute pentru abonarea foii românesce, dér onor. d. preot face ce face, face bine că nu abonază foii românesce, pe motivul că „nu vrea să se strice cu d-lu füzolgabiro.“ Veți Dôme, d-lu preot nu vré să trecă de „naționalist“ înainte d-lui „pașă cercualu“, căci, bagsémă, acelu onorabilu preot român așteptă totă fericirea sa dela fisolgabiréu, nu dela poporul ce-lu nutrește, nici dela autoritățile superioare. Suntem curioși a ști: ôre ce se întemplantu cu banii preliminaru și nespesăți? La noi aflăm că respectivul d-nu preot a fost abonatu foia în anul 1885, „a conto, căci e sêracia mare, starea preoților (!) miserabilă“ etc., dér plata abonamentului pe ultimul pârâr alu aceluiași anu nu ni-a venit nici până astăzi! Sêracu bicu naționalu, unde ești? Sêracu consistoriu, — — —“.

—x—

În 10 Martie n a fost în Pesta unu *duel* cu pistolu între Richard Wahrmann, fiul deputatului Moriz Wahrmann, și între contele Andor Széchenyi, fiul comandantului pompierilor din Constantinopol, Szechenyi-pașă, pentru că s'au insultat unu pe altu cu

o di înainte într'unu localu de petrecere. Duelanții au împușcat amândoi deodată. Wahrmann a rămas neatinșu, ér Szechenyi cădu la pământu pătrundendu i glonțulu în peptu. Medicii speră să scape cu viață ranitul.

—x—

Din Beeliu, comitatul Bihoru, se scrie diarlui kosuthist „Egyetértés“, că la visitațiunea oficială făcută în 30 a lunei trecute în șola nou înființată poporală confesională gr. cat. română din Beeliu, d Ioan Papp, protopresbiterul tractualu, s'a convins că copii lucitorimei curat române au făcut în generă progrese distinse, déră mai cu sémă în limba maghiară au escelat. D-lu protopresbiteru exprimă în cuvinte călduroșe recunoscința sa învățătorului „Marosán Péter“, care numai de trei luni lucră în comună; éră Iacovics Tivadar ad-junctu de notur, dreptu împintinare, distribui mai multe floreni-premii întră copii, cari arătară progresul celu mai mare în limba maghiară. — Adeverat e d-le protopresbiteru? Sêu Ióia kossuthistă vrea să te îngrêscă înainte nației?

—x—

În Siplacu, comitatul Bihorului, s'a întemplat următorul casu caracteristicu pentru măsurile sanitare din provincie: Între colonia țiganilor se ivi epidemia de vîrsat (bubatu) și se ordonă ca colibele lor să se desinfecteze. Mediculu cercualu comandă în acestu scop o cantitate de soluțiune de acidu fenicu concentrat și însărcină pe unu țeranu să desființeze tabăra țigănescă, ceea ce și făcu țeranul în modu pre conșciențios. Mai întâi stropi așternuturile de pe pământu ce serveau ca paturu cu materia veninosă corosivă și nemulțămîtu cu atăta stropi pe fiecare țiganu din capu până n picioru cu acidu fenicu, și ca să pună vîrfu nescinței sale, prescrie fiecărui copil din fașă câte 1—2 linguri de acidu fenicu ca — medicină, așa că sêrmanii copii muriră a doua di în chinuri grozave. Dintre țiganii stropiți sunt 13 bolnavi greu și e temere că vor muri mai mulți dintre ei din cauza ranelor pricinuite.

—x—

Dionisiu, noul patriarchu ecumenicu, fostu până acum episcopu în Adrianopolu, sosindu în Constantinopol spre a-și ocupa scaunul patriarchal, s'a prezentat Sultanului. În jurul lui se aflau Gavrilu metropolitul din Damascu, Germanu metropolitul din Rodos, și alții. Patriarchul a adresat Sultanului în limba grecească o vorbire, care îndată a fost tradusă în limba turcească. Ca cuvinte călduroșe a răspuns Sultanul la vorbirea acesta, oferindu totdeodată patriarchului marea cruce a ordinului Medjidje. Patriarchul făcu apoi vizită ministrilor. De aci acompaniat de gendarmeria dimpreună cu membrii sfântului sinodu, cu întregă suita sa, însoțit și de 20 de diaconi călări, a ajuns în Farnaru, unde își ocupă scaunul. La serbare preste totu a luat parte multă lume.

Convențiunea comercială română-germană.

La 17 Februaru curentu, guvernul român a revisuit convenția încheiată cu Germania la 14 Noemvre 1877 și care expiră la 1891 Iuliu în 10. „Telegrafulu“ din București arată motivele cari au îndemnat pe ambele guverne la acesta:

După cum se știe, basa pe care a fost încheiat tratatul de comerci din 1877 cu Germania era convențiunea comercială cu Austro-Ungaria — adică clausa națiunii celei mai favorizate...

FOILETONU.

Rolul femeiei în democrație.

(Conferința d-lui Gheorghe Palade ținută la Ateneul român din București).

Conferențiarul declară dela început că nu va considera femeia ca ângeru, cum o socotescu poeții, nu va merge prin grădinile lor ca să culgă flori; ci va cerceta lucrul așa cum este, va vedea poziția femeii în societate ca minoră față cu bărbatul stăpân.

Întrebarea pe care are să o resolve este: în starea democratică în care ne aflăm, are femeia locul ce i se cade să-l aibă? și cum lucră ea la progres?

În lupta pentru libertate omul a plecat alături cu femeia, a sfărâmat dreptul divin, sclăvia, servilismul și în lumea democratică totu omul e om și cetățen și prin acesta numai are drepturi. În democrație avem societatea împărțită în stăpâni și, decât nu putem d-ice sclave, dér minore. Bărbatul când a ajuns la scopu a uitat pe egala sa cu care a plecat. Ca să probeze că lucrul stă așa, oratorul consideră pe femeia dela apariția în susu.

S'a făcut o căsătorie. Se naște unu copil. Înainte de a se naște și până în momentul supremu toți d-ic: *d'ar da Dumneșu să fiă băiatu!* De ce acestu blestem pe biata femeie înainte chiar d'a apăre? Pen-

tru că fata e piatra din casă; pentru că știu părinții că pe copilă o așteptă o seriă îndelungată de suferințe pe cari le-au creat moravurile și legea.

Dér... s'a născut. Legea îi refuză lumina, îi refuză instrucția egală cu a bărbatului, și tocmai prin aceasta caută să o facă inferioară. Citesce cifrele școlarilor și școlărițelor după ultimele statistice și constată, că numărul fetelor ce învêț și d'abia pe șertu ca alu bărbatilor, precum și din 8 milioane pentru instrucție numai două sunt pentru șolele de fete.

Refuzându-i instrucția, prin urmare posibilitatea de a judeca maturu la orice casu, legea comite și alte crime. Slabă cum e, femeia întâlnește pe unu omu instruit, rafinat, dulce la vorbă, care o face să alunece, să cață. Și legea, decât ea are 14 ani, îi ridică orice dreptu de protecție. Adeș-or în viață, inteligenții se slujesc de mercenare totu dintre femei, cari se oferă lesne să vină onorea; și legea, decât prinde o așa femeie, nu-i face nimic. Li dă voia să și creeze din asta o meserie.

Ce se face dér femeia ca fată? Decă nu se va mărita, i s'a refuzat instrucția și educarea trebuincioasă ca să potă trăi prin muncă și prin urmare nenorocirea îi e partea.

Dér să d-icem, că se mărită. Acelu care face cununia civilă caută să citească cu tonu articolul: *femeia trebuie să dea ascultare bărbatului.* Aceasta însemnează

munca silnică la ascultarea pe viață. Ce faci cu ascultarea când bărbatul e mai prost decât femeia? Nu știu cum se face, adaogă conferențiarul, că tocmai cei proști țin mai bine minte acestu articol. Acestu prost are în mână averea și poate face cu densa ce vrea, și femeia trebuie să asculte, trebuie să stea lângă el fără voia — căci s'au găsit președinți de tribunale cari au socotit că aplică bine legea când au decretat ca o femeie să fiă dusă la bărbat cu gendarmii. Se va d-ice, că femeia are cică lituri, represalii, ca să silască pe bărbat să nu facă rele. Dér adeseori, luând femeia măsuri preventive, amăresce viața cu represalii tocmai a unui om care nu merită. Și apoi vine articolul care se d-ice ascultare, și mulți nu-l d-ic numai cu tonul *vorbii*, ci și... cu altu ceva.

A devenit mamă. Sentimentul matern este cel mai puternic, bărbatul iubesc pe copil, bărbatul plânge la nenorocirea lui — femeia se înnebunesc după el, femeia mōre. — Ce d-ice legea? Puterea paternă se va exercita numai de tată, copilul nu poate părăsi casa fără voia tatălui, arestarea nu poate fi cerută decât de tată. Ce rămâne mamii? Unu rol de doică. Ea nu va pute să oprească pe copil a se duce să se umple de viții, pentru că are voia dela tatăl său și aceasta poate să fiă unu nemernic, care se nu se ocupe de sorta nenorocitei ființe.

Dér la 20 Mai anul trecut expiră convențiunea cu Austro-Ungaria — care era națiunea cea mai favorizată — și o altă convențiune cu dânsa nu mai încheiarăm; așa că toate celelalte convenții de comerț, care se întemeiau pe convenția austro-română, rămaseră încurcate... Prin această împrejurare puteau să cadă sub tariful autonom măriuri de care *avem nevoie* și pe care *nu le putem fabrica în țară*. Pe de altă parte, un număr din produsele noastre naționale erau supuse la taxe în momentul intrării în Germania; făcându-se concesii asupra unor mărfuri germane, puteam obține scutiri pentru produsele noastre... Din aceste motive guvernul român a intrat în negocieri cu cel german pentru limpezirea situației și astfel s'a născut convențiunea pe care Camera e acum chemată s'o aprobe.

Din proiectul de convenție ce avem dinaintea-ne reiese vădit, că guvernul nostru a urmat din punct în punct programa economică ce a afirmat prin încheierea convenției cu Elveția. În adevăr, convenția încheiată cu Germania ne dă dreptul s'aplicăm tariful autonom, să impunem taxe foarte urcate mărfurilor pe care le producem în țară. Pe de altă parte, ea dă intrare lesnicioasă acelor mărfuri pe care nu le putem produce noi.

Câteva exemple: Prin noua convenție, avem dreptul s'aplicăm tariful autonom — și se știe ce vrea să zică acesta — cerealelor, făinurilor de grâu și secară, legumelor făinoase și derivatelor, pastelor făinoase, celei brute și lucrate, țesăturilor ordinare de lână, pălăriilor ordinare depăslă, pânzei, lemnurilor de construcție, lucrărilor de lemn, petrolului și uleiurilor de pământ. Mai departe, s'au urcat în chip considerabil taxele asupra luminărilor (dela 25 la 35 lei), pieilor tăbăcite (dela 40 la 60), lucrărilor de piele (dela 45 la 80 lei), lucrărilor de lemn fine (dela 9 la 25 lei), spirturilor (dela 25 la 35), etc. În sfârșit, statul român și-a recăștigat libertatea d'acțiune în privința monopolurilor.

Prin urmare, din punctul de vedere al producerii noastre naționale, guvernul a urmat programa sa fără șovăire: și programa sa înseamnă *protecțiune pentru tot ce putem produce*.

Din punctul de vedere al consumației, guvernul a căutat să ușureze acele mărfuri de care avem nevoie fără a pute să le producem în țară; așa de pildă, el a scutit de orice taxă: mineralele de fier, ferul brut, mașinile și instrumentele agricole, mașinile cu abur, instrumentele de învățământ, cărțile, materiile colorante, etc. — Toate lucruri de care avem absolută nevoie, pe care nu le producem noi.

Etă, în puține cuvinte, economia noii convenții. Mai putem adăuga că termenul ei e totuși 1891...

Din comitatul Făgărașului.

In Faur, 1887.

(Urmare.)

Adunarea generală extraordinară ținută în 29 Decembrie an. tr. a fost surprinsă prin așternerea unui concluds alți comisiei admin. comitatense cu datul 22 Noembrie prin care s'a statuit un proiect de învoire ce este de a se face în privința unor puneri sub manipulare statului a tuturor pădurilor din teritoriul comitatului Făgărașului. Pentru ca publicul cetitor să se convingă și de astădată cât de năuc îi țin delă putere pe Români — și în ce iluzii de

înțelepciune în politica înaltă trăiesc ei, Maghiarii, lasă se urmeze acest proiect de învoire în tot cuprinsul său:

Protocolul, luat în urma concludsului comisiei adm. a comitatului Făgărașului Nr. 22 Noembrie 1886 Nr. 1053, de comisiunea administrativă cu ocaziunea pertractării ținute în Făgăraș în 22 Noembrie 1886 d. a.: sub președintele Ilustratului Sale domnului comite suprem Mihail Horvath. Prezenți fiind subșcriși. Obiectul: Statuirea învoirii, ce este de a se face în privința punerii sub manipulare statului și a prevederii cu planuri sistematice de economie silvană a tuturor pădurilor din teritoriul §-lui 17 al legii silvanale din 1879 și conform statutului municipal aprobat de înaltul minister de agricultură, industrie și comerț reg. ung sub Nr. 44368 din anul 1884 sau sub nemijlocita supraveghere a autorităților, precum și a altor păduri de atare natură, care s'ar mai alătura la aceea.

1. Pădurile în sensul legii din vigoare se primesc în manipulare statului cu acea declarațiune, că toate lemnele și ori-ce produse ale acelor, precum și ori-ce fel de venit competenței posesorilor respectivi.

2. Forestieria de stat îndeplinește manipularea din 1 Ianuarie 1887 și în favoarea aceia se solvesc 5600 fl. adică cinci mii șese sute florini anual în rate anticipate de pătrău de ani.

Forestieria de stat întreprinde manipularea pădurilor deocamdată pe 25 de ani (respective și după acest termen până atunci, până când se vor compune planurile de pădurit organizate pentru pădurile din cestiă), decât însă nu ar afla această manipulare cu scop, este în drept a abdică de acesta în acel mod, că după expirarea de doi ani ce urmează după anul de abdică încetează manipularea statului.

3. Pentru solvirea regulată a speșelor de manipulare anual, ce sunt a se solvi pentru forestieria de stat la oficiul de dare, ia responsabilitatea întregul comitat; astfel că solvesc speșele de manipulare din cassa sa proprie și apoi încasază acestea pentru sine dela proprietarii pădurilor.

4. Comitatul respective posesorii de păduri sunt deobligați a îngriji, ca totdeauna să stea la dispozițiune numărul necesar de vigili de pădure pentru îndeplinirea cu succes a manipulei.

5. Forestierii, care îndeplinesc manipularea, stau sub conducerea direcțiunii forestiere de stat și sub inspecțiunea aceia, și dela ea își primesc instrucțiunile de serviciu în virtutea cărora sunt datori a procedea în privința pădurilor concredute manipulei lor. Tocmai pentru această se deobligă forestieria de stat a primi în propriul serviciu pe forestierii comitatensi de prezent aplicați, precum și pe aceia, pe care îi va mai aplica comitatul până la intrarea în viață a învoirii acesteia ai primi cu beneficiul erarial corăspunător.

6. Având posesorii de păduri dreptul de liberă dispunere, între marginele legii silvanale și ale planului aprobat în privința resolvării cauzelor economice a pădurilor permise sub manipulare de stat. — Instrucțiunile de serviciu ale forestierilor concredute cu manipulare se statorcesc după ascultarea comisiei silvanale.

7. Forestieria de stat întreprinde fără oricare alte tace pregătirea planurilor de pădurit sistematice, ale pădurilor permise sub manipulare. Proprietarii însă sunt deobligați sub urmările responsabilității cauzate prin vre-o întârziere, ca la provocarea organului concredut prin forestieria de stat să arate numai decât marginele pădurilor, care formează proprietatea acelor și spre indicarea punctuoasă a acelor au să se înfățișeze direct prin cel puțin un indicator.

8. Dacă toți posesorii de păduri în unanimitate doresc ca să înceteze manipularea de stat, în acel cas sunt datori ca după acele păduri din proprietatea lor, pentru care s'au pregătit planurile de pădurit, să plătescă statului ca tacsă de lucru câte treizeci (30) cruci de fiecare juger. Terminul de abdică din partea proprietarilor de păduri este totuși acela, carele s'a statuit pentru stat sub punct 2. Din această sumă însă se subtrag în favoarea posesorilor respectivi de atâtea ori cinci procente (5%) pe câți ani s'a efectuit manipularea.

9) Pentru punctuositatea păzirei pădurilor permise sub manipulare nu poartă forestieria de stat sarcina responsabilității materială, pentru procedura vighiliilor de păduri aplecați de proprietarii pădurilor însă poartă responsabilitatea morală de control.

10. Vighiliile de păduri dată la dispozițiune de proprietari stau sub necondiționată dispozițiune a forestieriei de stat, și întru cât din orice motiv de serviciu nu se află aplicabil, se pot dimita liberă din partea forestieriei de stat.

11. Funcționarilor aplicați la manipularea pădurilor se concede, ca competența de pășunire de vite statuită prin statut pentru forestarii erariali, se pască pe teritoriul de pășune comună respectiv, sau partea pădurei designată spre acest scop, fără tacsă.

12. Acestă învoire numai atunci este obligatorie pentru ambele părți, decât se aprobă de Escelența Sa dl. ministru reg. ung. de agricultură, industrie și comerț, precum și de comisiunea municipală a comitatului Făgărașului, spre care scop estradându-se în două exemplare, dintre acestea se așterne la locul competent unu prin Ilustr. Sa dl. Bedö Albert, consiliar ministerial și inspector suprem silvanal al țerei, er celalalt prin inelita comisiune administrativă a comitatului Făgărașului.

D. u. s. Din partea ministerului reg. ung. de agricultură industrie și comerț: Bedö Albert m. p. — Nagy Gyula m. p. inspector reg. silvanal ca referent și scriitor.

Observarea făcută cu privire la autenticarea și respective statuirea stilisării de sub punct 2 se poate vedea în protocolul luat deosebit în această privință. Mihail Horvath m. p. comite suprem, Daniel Grămoiu m. p. v.-comite, Alexandru Kossy m. p., Ioan Turcu m. p. protonotar, Paul Pischel m. p. prim forestier reg. ung., Duvlea m. p., Alexandru Nagy m. p., Maurițiu Kopacsányi m. p.

Se aprobă cu acea observare, că se află de lipsă a se lăsa afară din stilisarea punctului 2 pasagiul: „*respective și după acest termen până atunci până când se vor pregăti planurile sistematice de pădurit pentru pădurile din cestiune*,” care incurcă dispozițiunea §-lui 7 și este în contradicție cu această fiind dată de ton în privința terminului pregătirii planurilor sistematice de pădurit după dispozițiunile legii silvanale.

Cu această protocolul se încheie și subscie.

D. u. s. Mihail Horvath m. p. comite suprem, Daniel Grămoiu m. p. vice comite, Alexandru Nagy m. p., Ioan Turcu m. p. protonotar, Alexandru Kossy m. p., Duvlea m. p., Maurițiu Kopacsányi.

Adunarea generală a însărcinată pe o comisiune de 24 membrii proprietari cu elaborarea acestui proiect de învoire. (Va urma.)

DIVERSE.

O scenă în biserică pe timpul cutremurului. — Corespondentul gazetei „Italie” aduce următorul fioros raport despre convorbirea sa cu preotul din Castellaro, unde după cum e cunoscut s'a dărmat boltă bisericească în urma cutremurului de dăunăți îngropându sub ruinele sale persoanele aflate acolo: „Era pe la 6 ore dimineață, când se oficia marea liturghie înainte de miruirea cu cenușe. Eu mă urcasem la altar, dăse preotul, și ajunsesem la ultimele rugăciuni, când aud un șgomot ca de tunet, căruia îi urmă o șguduitură. Eram amețit la început, der un moment mai în urmă auți un vuet ne mai pomenit. Nu mai văd nimic. Din instinct prevăd pericolul și fugii îndată prin poartă presbiterului.” — „Și apoi, apoi Domnule?” — „Eu i-am botezat pe toți, urmă el suspinând. „Li priviam ca pe copii mei și toți au murit.” — „Cam câți oameni au putut fi în biserică?” — „Ceva mai mult de 300 persoane, mai cu sémă femei. Dărămarea urmă deodată. Vădându-mă fugind, urmă și ceilalți exemplului meu. Năvăliră parte în capele, parte spre poarta cea mare și spre ambele uși laterale. Aceste din urmă erau încuiate. Vr'o 100 de persoane fugiră prin poarta cea mare, der apoi nu se știe cum, poate în urma unei noue șguduituri — se închiseră ambele aripe ale porții. Și acum se surpă edificiul. Toți aceia care nu se refugiaseră în capelă, sau pe după porți, fură imormentați. Nu vădusem niciodată un astfel de chaos. Totul era negru, nici cerul nu se dărea prin deschidura bolții. Mă gândii îndată la parochienii mei, că partea cea mai mare vor fi morți sau în agonia morții. Părăsii locul meu de refugiu, mă suii pe raine dicend: Copii mei, aveți credință în îndurarea lui Dumnezeu! Vă absolvă în articulo mortis!” În primul moment domni o tăcere adâncă, apoi urmă strigăte, plânsete, gemete! Se luară măsuri de scăpare. Cei care rămaseră sdraveni și nevătămați erau mai cu sémă bărbați, pentru că avuseseră prezența de spirit și se refugia la altare. Femeile din contră, pentru că ședă de obicei pe bănci, erau toate îngropate. Un cas miraculos se ivi. O ténără fată se afla în momentul nenorocirii în mijlocul bisericei. Lespețile de piatră cădură în prejurul ei nimicind pe ceilalți. Ea singură fu cruțată. În timpul lucrărilor de scăpare se mai simți o a doua șguduitură. Toți o luară la fugă și numai cu mare anevoință fură înduplecați a reincepe lucrările de scăpare.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil Dr. Aurel Mureșianu

În general, acum vorbind, cum se socotesc femeia? Legea dăce, că nu pot să facă parte dintr'un consiliu de familie *minorii, omenii cu fapte rele, nebunii și... femeile*. Acesta e legea. Moravurile opresc, împreună cu legea, pe femeia de a trăi singură prin muncă. Ea nu poate face comerț, nu se poate amesteca în industrie, nu poate ocupa o funcție publică sau a lua o carieră orecare.

Pentru ce? — S'a dăce, că e *incapabilă*. Dér câți din bărbați își esercită dreptul de vot cum trebuie? și câți jurați nu dorm pe băncile lor sacre? Și, cu toate că sunt femei foarte capabile, foarte oneste, nu pot fi nici alegători, nici jurați. Oratorul amintescă casul infanticidului, în care numai o mamă ar pute să simtă și să judece cum trebuie. Auți: incapabilă! Va să dăce nu se găsească nici o femeie, care să fiă așa de inteligentă cum e cel mai prost dintre bărbați, căci bărbaților se dă în masă totu ce se refuză femeii. E curios, că se pare că bărbații îi refuză dreptul de a intra în funcție de teama concurenței, pentru că le dă voia să cânte la piano, să facă versuri, să coasă.... pe când în istorie vedem, că femeile s'au distins mai ales prin prudența guvernării. Anglia, care a dat o Elisabetă, are ca rege pe Victoria.

S'a dăce er: n'au prea dovedit multă inteligență și în poezii nu au *originalitate*. Dér originalitatea înseamnă

urcarea tuturor treptelor scării, și când ai ajuns sus punerea alteia nouă. Apoi cum o să fiă originală femeia, când i se refuză scara, când nu i se dă instrucția trebuincioasă?

S'au mai dăce multe de bărbați în contra femeilor. Așa, de pildă, că e făcută din coasta lui Adam, der asta e un argument *pro*, căci după cum din orice ființă se naște — în scara zoologică — o alta mai superioară ei, totu așa și femeia, născându-se din bărbat îi e superioară. Aceasta arată slăbiciunea de argumente.

S'au făcut cântări de creeri și s'a dovedit, că cel mai greu a fost al unei femei. Atunci au început să spue că nu era bine cântărit, ori că circumvoluțiile sunt așa și pe dincolo.... sofisme fără temei.

De ce, dăce unii, nu cer femeile drepturile lor ci, totu bărbații? Au ei procură? — Pentru-că omul îmbracă pe femei într'o atmosferă de politețe, de îmbetrănire dulce, de înșelare și, decât ea nu plânge, dăce e mulțumită. O anecdotă: Pe ulițele Londrei umblă un faeton de gală, care se oprește la un magazin, ca lady din năuntru să târguiască. Un lucrător de cărbuni trecând p'acolo a sărutat-o. Ea a dat poruncă să-l închidă pe loc. Elu înse dăce: mă veți închide voi, der nu'mi pasă, căci am sărutat pe cea mai frumoasă femeie din cele trei regate. Atunci lady a spus să-l lase, căci e nebun....

(Va urma.)

Cursul la bursa de Viena

din 11 Martie st. n. 1887

Rentă de aur 5%	98 85	Bonuri croato-slavone . . .	104 50
Rentă de hârtia 5%	87 10	Despăgubire p. dijma de	
Imprumutul căilor ferate		vinu ung.	98 50
ungare	148 50	Imprumutul cu premiu	
Amortisarea datoriei căi-		ung.	110 50
lor ferate de ostu ung.		Losurile pentru regulara	
(1-ma emisiune)	96.—	Tisei și Segedinului . . .	121 80
Amortisarea datoriei căi-		Renta de hârtia austriacă	79 20
lor ferate de ostu ung.		Renta de arg. austr. . . .	79 75
(2-a emisiune)	124 —	Renta de aur austr. . . .	108 80
Amortisarea datoriei căi-		Losurile din 1860	132 50
lor ferate de ostu ung.		Acțiunile băncii austro-	
(3-a emisiune)	114 50	ungare	850.—
Bonuri rurale ungare	104.—	Act. băncii de credit ung.	285 85
Bonuri cu cl. de sortare 104.—		Act. băncii de credit austr.	276 20
Bonuri rurale Banat-Ti-		Argintul — Galbini	
mișu	104 00	impărătesei	6 03
Bonuri cu cl. de sortare 104.—		Napoleon-d'ori	10 14
Bonuri rurale transilvane	103 80	Mărci 100 imp. germ. . .	62 75
		Londra 10 Livres sterline	128 25

Bursa de București.

Cota oficială dela 26 Februarie st. v. 1887.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%).	88 —	89 —
Renta rom. amort. (5%) . . .	91 1/2	92 1/2
„ convert. (6%)	83 —	84 —
Impr. oraș. Buc. (20 fr.) . .	—	—
Credit fonc. rural (7%) . . .	98 1/2	99 1/4
„ „ „ (5%)	82 3/4	87 1/2
„ „ „ (7%)	95 1/2	96 1/4
„ „ „ (6%)	89 1/4	90 1/4
„ „ „ (5%)	78 —	79 —
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom. . . .	—	—
„ „ „ Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă . .	20 50	21 25
Bancnote austriace contra aur. .	1 98	2 02

Cursul pieței Brașov

din 12 Martie st. n. 1887.

	Cump.	Vënd.
Bancnote românești	8.41	8.44
Argint românesc	8.35	8.40
Napoleon-d'ori	10.08	10.12
Lire turcesci	11.44	11.48
Imperiali	10.44	10.48
Galbeni	5 96	6.02
Scrisurile fonc. „Albina” . . .	101.—	102.—
Ruble Rusești	111.—	112.—
Discontul	7—10% pe an.	

FARMACIA J. PSEPHOFER

Viena, Singerstrasse Nr. 15

la „golden Reichsapfel“

Pilule pentru curățirea sângelui, mai înainte numite „*Pilule universale*”, merită cu toată dreptul numirea din urmă, de ore ce în faptă nu există aproape nici o boală, la care nu ar fi probată în mii de cazuri efectul lor miraculos. În cazurile cele mai cerbicioase, la cari multe alte medicamente s'au întrebuit în zadar, s'a dobândit cu aceste pilule de ne-numerate ori și după un scurt timp deplină însănătoșare. 1 cutiură cu 15 pilule 21 cr., 1 sulă cu 6 cutiure 1 fl. 5 cr., la trimeri nefrancate cu rambursă 1 fl. 10 cr.

Trimițându-se prețul înainte costă cu espedarea francată 1 sulă cu pilule 1 fl. 25 cr., 2 suluri 2 fl. 30 cr., 3 suluri 3 fl. 40 cr., 4 suluri 4 fl. 40 cr., 5 suluri 5 fl. 20 cr., 10 suluri 9 fl. 20 cr. (Mai puțin de un sul nu se poate trimite.

Au încurs o mulțime de scrisori, prin cari consumatorii acestor pilule mulțimesc pentru redobândirea sănătății lor după cele mai diferite și grele bôle. Ori-cine a făcut odată încercare, recomandă acest medicament mai departe.

Reproducem aci câteva dintre multele scrisori de mulțumită.

Leongang, 15 Mai.

Prea onorate Domnule! Pilulele D-v. produc adevărat minune, ele nu sunt ca alte așa de multe medicamente recomandate, ci ele ajută într-adevăr aproape la toate bôlele. Din pilulele, ce-am fost comandată la Paseri, am împărțit cele mai multe la amici și cunoscuți și au folosit la toți, chiar și persoane de o etate mai mare și cu diferite bôle și defecte au dobândit prin ele, deși nu perfectă sănătate, dar totuși o îmbunătățire însemnată, și voescu a urma cu întrebuirea lor. Te rog dar a-mi mai trimite încă 5 suluri. Din parte-mi și dela toți, cari au avut deja norocirea prin pilulele D-v. ne redobândi sănătatea cea mai cordială mulțumită.

Martin Dentinger.

Bega Sz-György 16 Februarie 1882.

Onorate Domnule! Nu Vă pot exprima în destul cordială mea mulțumită pentru pilulele D-v. de ore-ce pre lângă ajutorul lui D-deu, consorta mea care deja au îndelungat suferință de miserie, s'a vindecat prin pilulele D-v., și cu toate că și acum trebuie d-n când în când să întrebuițez din el, totuși sănătatea ei s'a îmbunătățit într-atât, în cât

pote să-și vedă de toate ocupațiile ei cu vioiciune juvenilă. Acesta a mea mulțumită Vă rog a o întrebuițea spre binele tuturor celor cari suferă, și Vă rog totodată, ca să-mi trimiteți din nou 2 suluri pilule și 2 bucați săpun chininez. — Cu deosebită stimă supusă
Alois Novak primu-grădnar.

Stimate Domnule! Presupunându, că toate medicamentele D-tale vor fi așa de bune, ca renumitulu balsam contra degerăturilor, care în familia mea a făcut un sfârșit grabnic la mai multe năfături de degerătură, m'am dec să pe lângă totă neîncrederea mea în așa numitele mijloce universale de leuire, a lua refugiu la pilulele curățitoare de sânge ale D-tale, ca prin ajutorul acestor mici globulete să bombardez la morrhoidale, de cari sufer de ani îndelungați. Nu estez de loc a Vă mulțumiri acum, că suferința mea învechită după o întrebuințare de 4 săptămâni a început cu totul, și că recomandă aceste pilule în cercul cunoscuților mele cu cel mai mare zel. Nu am nimeni în contră și deci voi face întrebuițare în public de aceste ale mele șire, însă fără de subsemnarea mea.
Viena, 20 Februarie 1881.

Cu înaltă stimă C. v. T.

Balsam contra degerăturii de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut ca cel mai sigur remediu contra suferințelor de degerătură de tot felul, precum și spre vindecarea ranelor învechite etc. 1 borcănel 40 cr.

Balsam contra gușilor, remediu de încredere spre leuirea umflăturilor la gât. 1 flacon 40 cr.

Essența de viață, (Picături de Praga) contra stomacului stricat, a mistuirii rele și greutateilor de tot felul, un remediu de casă escelent. 1 flacon 20 cr.

Suenlă-Spitzwegerich, medicament de casă în genere cunoscut și escelent contra catarului, răgușei și a tusei etc. 1 sticlă 50 cr.

Alifă americană contra reumatismului, cel mai bun medicament la toate suferințele reumatice, junghieri, Ischias (bôla de tremur), junghiu la urechi etc. 1 fl. 20 cr.

Lichior din burueni de Alpi dela W. O. Bernhard. 1 buteliă 2 fl. 60 cr., 1/2 buteliă 1 fl. 40 cr.

Essență pentru ochi de Romershausen, 1 buteliă 2 fl. 50 cr. 1/2 buteliă 1 fl. 50 cr.

Pomadă de Tanochinin de I. Pserhofer, de un șir de ani recunoscută de medici ca cea mai bună dintre toate remediile pentru creșterea părului. Un borcan elegant ajustat 2 fl.

Plastru universal de prof. Steudel, la rane din lovituri și înpuș, la tot felul de bube rele și la nmflături învechite, ce se sparg periodic la picioare, la deget, la rănile și aprinderile de țite și la multe alte suferințe de acest soi, s'a probat de multe ori. 1 burcan 50 cr.

Sare universală de curățenie de A. W. Bulrich. Un remediu de casă escelent contra tuturor urmărilor digestiunii stricate precum: durere de cap, ameteală, căree la stomach, acreală în gât, suferințe haemoroidale, constipațiune etc. 1 pachet 1 fl.

Franzbrantwein 1 buteliă 60 cr.
Prafă contra asudării picioarelor, 1 Cutiă 50 cr.

Medicamente Homöopatiche de tot felul se află totdeauna gata.

Afară de preparatele aci numite se mai află toate specialitățile farmaceutice indigene și streine, anunțate prin toate diarele austriace, și la casă, când unele din aceste specii nu s'ar afla în deposit, se vor procura la cerere cu promptitudine și cât se poate de efinu.

Trimerile prin poștă se efectuează iute, decă se trimite prețul înainte, seu cu rambursă.

Trimițându-se prețul înainte, (mai bine prin mandat poștal) este porto poștal cu mult mai efinu, decătu la trimeri en rambursă.

6—12

Turnătoriă și fabrică de mașini a lui Schlick

Societate pe acții în Budapesta.

Biurul central: IV. Weitznerring 57 — Despartământul pentru mașini agricole VI. Aeusere Weitznerstr 1696—1699.

recomandă Garnituri de treierat cu vapor, de încălțit cu cărbuni, cu lemne și cu paie. Garnituri de treierat cu virteju (Göppel.) Sistem cu pene (Stiften-System), cu, seu fără aparat pentru umplut în saci și pentru curățit. Mor pentru curățitul cerealelor (System Backer & Vidats) mai departe patentatele pluguri Schlick cu 2 și cu 3 feare recunoscute de escelente. — Prețul dela fl. 58 în sus. — Pluguri-Rayol, patent. Schlick cu aparat pentru ridicat afară. Pluguri-Rayol de sine conducătoare (după Sack). Pluguri originale Schlick și Vidats cu 1 fier.

Cea mai nouă mașină patentată de sémănat în brazdă.

Mai departe se află gata: Mor de macinat, cu una și cu două pietre, mor pentru porumb „Little Giant,” batôze de porumb, mașini pentru preparare de nutreț. Teascuri pentru uleiuri ș. a. m. în stabilimentul fabricii noastre se pot vedea lucrând; cele mai noue mașini pentru topit cânepă flosă sist. Ramie și mașini de curățit după sistemul nostru propriu, cu o putere de lucru cvantitativ și evalitativ extraordinară

Liste de prețuri se trimit la cerere gratis și franco. 5—6

Nr. 12/1887. c. adm.

Publicațiune.

Comisiunea esmisă pentru administrarea averei biserice gr. or. din cetatea Brașovului dela Sf. Treime voesce a edifica și ecupa din nou mōra aflatore în comuna Poiana Mērlui la valea lungă.

Spesele s'au satorit cu 1676 fl. 39 cr. v. a. Intreprindătorii își pot preda ofertele lor provēdute cu un vadiu de 10% curatorilor încredințați cu pertractarea ofertelor, care pertractare se va ține la 21 Martie a. c. 11 ore a. m. în cancelaria biserice la Brașov tērgul căilor sub Nr. 34.

Planul, preliminarul și condițiunile se pot vedea la notarul comisiunei Iordan I. Munteanu assesor la scaunul orfanal.

Brașov în 5 Martie 1887.

In numele comisiunei administrative

Curatorii esmiși:

3—3 Thomas Langer m. p. Iordan I. Munteanu m. p.

EQUITABLE

Societate de asigurare pe viață a Statelor Unite în New-York.

Infinită în anul 1859.

Starea asigurărilor la 1 Decembrie 1886.

R. M. 1.747.000.000.

in anul 1884 in anul 1885

360.000.000 408.000.000

in anul 1886

474.000.000 mār.

Fondurile totale se ucră de la

272.000.000 mār din 1 Ianuarie 1886

la suma de 321.000.000 la 1 Ianuarie

1887.

Escidentul curat alu căștigului a

fost la 1 Ianuarie 1887.. 680.000.000

mār și a crescut în comparație cu

anul trecut cu 130.000.000 mār.

Capitalul plasat în Europa peste

16.000.000 mār. Necontabilitatea po-

litor după existență de trei ani. Rēs-

cumpărea și dreptul la reducere a

fiă-cărei polițe după existență de trei

ani. La capitalul în acți de 100.000

dolari se socotese după statute numai

7% interese, partea cealaltă a căștigului,

formând multe milioane cade exclusiv

în folosul asiguraților.

Subdirecțiune pentru Ungaria în

Budapesta. Andrássystrasse 12.

Agentura cervicală la: 1—6

„Filiala Albinei” Brașov.

Tarifa anunțurilor și inserțiunilor.

Anunțuri în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. — cr. 6
Pentru inserțiuni și reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repețiri se acōrdă următoarele rabate:

Pentru repețiri de	3—4 ori	10%
„ „ „	5—8 „	15%
„ „ „	9—11 „	20%
„ „ „	12—15 „	30%
„ „ „	16—20 „	40%
Dela 20 de repețiri în sus		50%

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se facu în-voiri și reduceri și peste cele însemnate mai sus.

Tipografia ALEXI, Brașov.